
Kichary Nowe, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

Informator Archeologiczny : badania 33, 30

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

wymiarach około 0,55 x 0,50 m (obiekt częściowo zniszczony przez ciężki sprzęt). Jej wypełnisko stanowiła ciemnobrunatna próchnica przemieszana z ochrą barwy ceglastej. Z jamy wyeksplorowano 136 kości szkieletu bydłęcego. W związku z tym odkryciem przystąpiono na wyznaczonym terenie do ratowniczych badań wykopaliskowych. Przebadano powierzchnię 6 arów. Nie odkryto kolejnych obiektów.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu, i są w trakcie opracowania.

Nie planuje się prowadzenia dalszych badań.

KICHARY NOWE, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

- osada grupy samborzecko-opatowskiej (neolit)
- osada kultur ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- cmentarzysko kultur pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko grupy sandomiersko-krakowskiej ceramiki sznurowej (neolit)
- cmentarzysko kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (starsza epoka brązu)

Ratownicze badania prowadziła Hanna Kowalewska-Marszałek. Finansował Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie i Urząd Gminy w Dwikozach. Trzynasty sezon badań. Badaniami objęto powierzchnię 204 m².

Celem badań było dokończenie eksploracji obiektów rozpoznanych częściowo w latach ubiegłych, odsłonięcie i przebadanie dalszych partii cmentarzyska kultury ceramiki sznurowej i kultury mierzanowickiej, w tym określenie jego zasięgu od strony południowej i zachodniej.

Wyeksplorowano w całości 3 groby. Pierwszy to grób niszowy kultury ceramiki sznurowej (jednostka stratygraficzna 188) w wyposażeniu zawierający 2 naczynia, 2 siekiery krzemienne, miedziany naszyjnik, 2 zausznice ze złotego drutu, kołczan z krzemiennymi grocikami strzał, drobne narzędzia i półsurowiec krzemienno-kościenny oraz kościane szydło. Dwa pozostałe to groby kultury mierzanowickiej (jedn. stratyg. 196 i 197). Pierwszy z nich posiadał wyposażenie w postaci naczyń, kościanej szpili i szydła oraz paciorków z muszli, z których część pierwotnie była naszyta prawdopodobnie na tkaninę w formie aplikacji, część stanowiła kolbę. Drugi grób pozbawiony był wyposażenia. Ponadto rozpoczęto eksplorację dwóch obiektów osadowych (półziemianek) kultury lendzielskiej (jedn. stratyg. 184) i kultury trzcinieckiej (jedn. stratyg. 168), w wypełniskach zawierających bogaty inwentarz zabytków ruchomych. Zarejestrowano także (bez eksplorowania) pozostałości kolejnych grobów, zapewne kultury mierzanowickiej, i obiektów osadowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

KIETLICE, st. 14, gm. Głubczyce, woj. opolskie, AZP 98-36/72

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu i wrześniu przez Mirosława Furmanka (autor sprawozdania) i Artura Rapińskiego. Finansowane przez WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 306 m².

Celem badań było wstępne rozpoznanie zasięgu stanowiska, określenie jego charakteru pod względem funkcji oraz chronologii i przynależności kulturowej, jak również określenie stanu zachowania niszczonego relikwiarza osadnictwa.